

Polštář

Jan-Matěj Rak

1. Třeba se mi smějte, anebo jak chcete,
stejně mi mou pravdu upřít nemůžete,
C Gdim F D5b/7
že, ač je to bláznivý, tak nejvíc o mně ví
G C G7/5# (C9)
polštář, co je na mý posteli.
2. Víc, než všichni z lidí ten polštář do mě vidí,
klidně se mi kouká do duše,
vyzná se i potmě, polévá pak pot mě
když uléhám, nic zlého netuše.
R: Ať si věda co chce říká, co se týče snění,
vím, že na těch teoriích kouska pravdy není
C Gdim F D5b/7
vysvětlení snadné vědu nenapadne:
G C G7/5#
že všechny sny si polštář vymýšlí.
3. Velmi často sdílí se mnou špatnou chvíli,
něžnější být nikdo neumí,
nikdo neuvěří, že ten pytel peří
mi víc než všichni lidi, mi víc než všichni lidi,
mi víc než všichni lidi rozumí!